

چیرۆکی پێغه مبه ران

چیرۆکی ههزرهتی یوسف

(سلاوی خواي لییت)

5

نووسهر : كه مال سهید

وههگرانی : ئازاد عه بهاس گلیجالی

منتدی اقرأ الثقافي
www.igra.ahlamontada.com

وینه : ههسه نین و ته یبه عه بدوللا

ناوی کتیب: چیرۆکی هه‌زره‌تی یوسف (سلاوی خوای لیبیت)

ناوی نووسەر: که‌مال سه‌ید

وه‌رگیرانی: ئازاد عه‌بباس گلیجالی

وێنه: هه‌سه‌نیه‌ن و ته‌یه‌یه‌ عه‌بدوڵلا

نۆبه‌تی چاپ: دووهم/2022

چاپ: ناوه‌ندی پێنۆین

تیراژ: 1000 دانه

ژینک (ISBN): 978-9922-626-65-9

ژماره‌ی سپاردن: له‌ به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه‌ گشتیه‌کان

ژماره (1331) ی سالی (2018) ی پێ دراوه.

مافی له‌چاپدانه‌وه‌ی پارێزراوه‌ بۆ ناوه‌ندی پێنۆین ©

ناوه‌ندی پێنۆین

07701932749 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سلێمانی - بازاری ئاوباریک - نهۆمی یه‌که‌م
به‌رامبه‌ر کاسۆمۆل - دوکانی ژماره (٢١)

All Rights Reserved

© Al-Buragh for Children's Culture

جميع الحقوق مسجلة لدار البراق لثقافة الأطفال
www.alburagh.com Email: info@alburagh.com

چیرۆکی پێشه مبه ران

چیرۆکی ههزرهتی یوسف

(سلاوی خوای لیبت)

نووسهر : كه مال سهید

وههگیرانی: ئازاد عهباس گلیجالی

وینه: ههسه نئین و تهیهه عهبدوللا

یوسف پیغمبر (سلاوی خوی لیبت)

هزرتی یه عقوب (سلاوی خوی لیبت) زور یوسف (سلاوی خوی لیبت) ی کوری خوش دهویست.. شهویک یوسف (سلاوی خوی لیبت) خهونی بینی.. له خهونه کهیدا یانزه تهستیره و خور و مانگ ههموویان سهجدهیان بۆ دهبرد..

ئهه خهونه دلی هزرتی پرووناک کردهوه.. له ناخهوه ههژاندی.. بۆ لیکدانهوهی تهو خهونه به بهروش بوو.. بۆیه پرویشته خزمهت باوکی و پپی فهرموو: ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ یوسف: ۴ واته: باوکی به پریم بیگومان من له خهونمدا یازده تهستیره و خور و مانگم بینی سوژدهیان بۆ دهبرد.

هزرتی یه عقوب (سلاوی خوی لیبت) جوان گویی بۆ یوسف (سلاوی خوی لیبت) ی کوری گرت.. زانی که یوسف (سلاوی خوی لیبت) پاشه پروژیکی گهشی ههیه.. بۆیه ئاموژگاری کرد و پپی فهرموو: ﴿يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ یوسف: ۵ واته: پۆله گیان خهونه کهت بۆ براکانت مه گیرهوه، نهوه کو بههوی تهوهوه فیلیکت لیکن و توشی به لایه کهت بکن (چونکه ئهه خهونه داهاتویه کی بلند بۆ ته ده گهیه نیست، تهوانیش ههسوودیت پیده بهن) بهراستی شهیتانیش دوژمنیکی ئاشکرای ئادهمیزاده.

تهوهشی پی فهرموو: کوری خۆم! خوی گهوره فیری خهوپه رژین و لیکدانهوهی خهونت دهکات.. فهر و بهر کهت ده رژینی به سهرتدا وهک چۆن فهر و بهره کهتی رژاندوه به سهر باوک و باپیر و باپیره گه ورتدا..

پیلانگیزی

هزرتی یوسف (سلاوی خوی لیبت) ده برای باوکی و یهک برای باوک و دایکی ههبوو.. تهو ده برایی که له باوکه وه برای بوون ئیره بیان پی دهبرد.. به پوالهت و له بهر چاوی باوکیان وایان پیشان دهدا که تهوان یوسف (سلاوی خوی لیبت) یان خوش دهویست..

یاری کردن و گهپ و گالته کردن لهو دهر و دهشته شیان لای یوسف (سلاوی خوی لیبت) خوشهویست کردبوو بۆ تهوهی له گهلان بچیته دهرهوه..

هزرتی یوسف (سلاوی خوی لیبت) نهوجه وانیکی دلپاک و بیتاوان بوو.. بۆیه پروای به براکانی کرد.. براکان هاتنه خزمهت باوکیان و وتیان: ﴿يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ﴾ یوسف: ۱۱-۱۲

واته: تهی باوکه تهوه چیته له ئیمه دلناییت له بارهی

یوسف (سلاوی خوی لیبت) هوه، بهراستی ئیمه زور دلسۆزی تهوین

و زور خوشمان دهویست.. به یانی بینیره له گهلان با

بای بالی بدات، گه مه و یاری بکات و بیگومان زور

پارێزگاری لی دهکهین و ئاگامان لی ده بیت.

حه زه رته یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) به دلئیکی پر له خه فه ته وه فهر مووی: ﴿لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَ أَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾ یوسف: ۱۳ واته: من زور غم و په زاره ده مگریت له وهی ئیوه بیبه، ده ترسم گورگ بیخوات، له کاتی کدا ئیوه لیبی بیئاگان (له بهر یاری و گه مه ی خوتان). هه ر ده کوره که ی هه زه رته یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) پیکه وه وتیان: ﴿لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ﴾ یوسف: ۱۴ واته: سویند به خوا ته گه ر بیت و یوسف (سلاوی خوی لیبیت) گورگ بیخوات، له کاتی کدا ئیمه ش کومه لئیکی به هیژین، به راستی ئه و کاته ئیمه خه ساره تمه ندین (زه ره رمان له خو مان داوه و شهرمه زاری لای تو ده بین).

گورگ له پیستی مروڤدا

خوړئیکی تازه هه لات.. هه ر ده برا که پیکه وه رویشته ده ره وه و یوسف (سلاوی خوی لیبیت) یشیان له گه ل خوړاندا برد.. یوسف (سلاوی خوی لیبیت) به دلئیکی پاک و پر له خو شه ویسییه وه له گه ل ئه واندا رویشته.. ئه وانیش دلان پر بوو له رق و کینه.. هه مووان ئیره بیان پی ده برد.. کاتی گه یشته ناو جه رگه ی سارای چو ل و هو ل و دووره ده ست، بزه ی سه ر لیوی هه ر ده برا که نه ما و بوو به رق و کینه.. ئه وان له وه کاته دا وه ک گورگ و ابوون له پیستی مروڤدا.. یه کیکیان هه تا خوا هیژی پیدابوو زلله یه کی له یوسف (سلاوی خوی لیبیت) دا و قیراندی و وتی: زووبه کوړی راحیل (دایکی هه زه رته یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ناوی راحیل بو).. هه زه رته یوسف (سلاوی خوی لیبیت) په شوکا.. ته ماشایه کی براکانی کرد.. سه ره تا وایزانی یاری له گه لدا ده که ن.. به لام ناگری رق و کینه و شه ر له چاویانه وه دیار بوو.. یه کیکی تر له براکانی پالئیکی به هیژی نا به یوسف (سلاوی خوی لیبیت) هه وه.. یوسف (سلاوی خوی لیبیت) وتی: کاکه شه معون بو وام لی ده که یت؟.. من براتم!.. هه زه رته یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ده ستی کرد به گریان.. به قورگیکی پر له گریان هه وه وتی: من یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی براتم!.. چاوی براکان بریسکه ی تاوانی لی هه لده سایه وه.. یه کیکیان خه نجه ره که ی هه لکیشا.. یوسف (سلاوی خوی لیبیت) له ترسا ویستی رابکات.. به لام له دواوه گرتی.. یه کیکی تر له براکان وتی: با بیبه ی بؤ شوینئیکی زور دووره ده ست، له وی گورگ ده یخوات!.. شه معون وتی: باش گوی بگرن! من ده لیم با بیبه ی بؤ سه ر ریگای کاروانیه کان و له وی فری بدینه نیو بیریکه وه.. یوسف (سلاوی خوی لیبیت) یان برد بؤ سه ر ریگای کاروانچیه کان.. یه هو دا زور بی به زیانه کراسه که ی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی له به ری یوسف (سلاوی خوی لیبیت) کرده وه.. دواپی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) یان فری دایه نیو بیره که وه.. یوسف (سلاوی خوی لیبیت) گوئی لیوو براکان ده یانگوت: دواپی له م کاره مان په شیمان ده بینه وه و داوی لیوو و ردن له خوا ده که یین و خوا لیمان خو ش ده بیټ!..

له نيو قولايي بيردا

يوسف (سلاوى خواى لبييت) كهوټه نيو قولايي بيره وه.. له بنى بيره كه وه بانگى براكانى كرد.. شه معون! لاوى!.. به لام كه س وه لامى نه دايه وه.. يوسف (سلاوى خواى لبييت) له نيو بيره كه وه تماشاي ئاسمانى شينى ده كرد.. ههستى ده كرد دلى پر بووه له نوور و فەر و بهر كه تى خودايى.. خوړ ئاوا بوو.. رۆژ بوو به ئيواره.. ئاسمان تاريك داهات.. يوسف (سلاوى خواى لبييت) له تاو خهم و خهفه ت دهستى كرد به گريان.. له ولاشه وه براكانى بيريان له وه ده كرده وه كه چى به باوكيان بلين؟.. چوڻ به باوكيان بسه لميښن كه يوسف (سلاوى خواى لبييت) نه ماوه و نه وانيش بيتاوان؟..

هه مووان له سهر نه وه ريكه وتن كه بلين: گورگيك يوسف (سلاوى خواى لبييت) ى رڦاندوه و خواردوويه تى!.. ئيواره دره ننگانك هه موويان رۆشته وه بو لاي باوكيان و دهستيان كرد به گريانى درؤ.. به باوكيان وت: «يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَ تَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ» يوسف: ١٧ واته: ئه ى باوكى بهر يزمان: به راستى ئيمه رۆشتين پيشبركيمن ده كرد و يوسف (سلاوى خواى لبييت) مان لاي كه لويه له كه مان به جى هيشت، نه وسا گورگه كه په لامارى داو خواردى.

دوايى كراسه خويناوييه كه ى يوسف (سلاوى خواى لبييت) يان دا به باوكيان.. نه وان پيشتر به رانيكيان سهر برپيوو.. به خوينا بهرانه كه كراسه كه ى يوسف (سلاوى خواى لبييت) يان خويناوى كرد بوو..

حه زه تى يه عقوب (سلاوى خواى لبييت) ههستى كرد كه به رواله ت كوپه كانى هه موويان ده گرين، به لام هه چيان فرميسك له چاويان نايه ته خواره وه.. بويه فهرمووى: «بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ» يوسف: ١٨ واته: نه خير وانويه، به لكو خوتان بو خوتان نه م كاره تان سازداوه، جا چارم ته نها خوگرى و ئارام گرته به جوانترين شيوه، هه ر خواش داواى كومه كى ليده كريت له سهر نه و باسه ى ئيوه ده يكه ن.

حه زه تى يه عقوب (سلاوى خواى لبييت) تماشاي كراسه كه ى كرد.. لى و رد بوويه وه.. دوايى فهرمووى: چوڻ گورگ يوسف (سلاوى خواى لبييت) ى خواردووه كه چى كراسه كه ى نه دراوه؟.. بو جى كه كه لبه ى گورگ به كراسه كه وه ديار نيه؟!..

حه زه تى يه عقوب (سلاوى خواى لبييت) دهستى كرد به گريان بو يوسف (سلاوى خواى لبييت) ى كورى.. هه موو رۆژيك بهرده وام ده گريا..

كاروان

له رۆژى چواره مدا حه زه تى يوسف (سلاوى خواى لبييت) گوښى له دهنگى هه ندى پياو بوو.. نه وانه كاروانچى بوون.. خهريكى بازرگانى بوون و كه لويه ل و باريان بو ولاتى ميسر ده برد.. كاروانه كه له نزيك بيره كه وهستان.. يه كيك له پياوه كان هاته لاي بيره كه بو ئه وه ى هه ندى ئاوه لگوزى و بيبا بو خواردنه وه.. پياوه كه دۆلچه كه ى بو ناو بيره كه شوړ كرده وه.. دوايى هه ليكي شايه وه بو سهر وه..

پیاوه که وای ده زانی که دۆلجه که ی پره له ئاو.. به لام که هاته سه ره وه ده بینێ کورێکی زۆر جوانی
تیایه ته مه نی نزیکه ی هه شت نو سالیک ده بی!..

یوسف (سلاوی خوی لیبیت) له بیر هاته ده ره وه.. ده تگوت دور و مرواری بریسکه داره و له نیو ده ریا
دیته ده ره وه..

پیاوه که هاواری کرد و وتی: مزگینیم بده نی!.. ته مه لاویکی زۆر جوانه!..
ئه و کاته هه رکه سیکی منالیکی بدۆزیایه ته وه ده یکرده کۆیله و له بازار به پارهیه کی باش
ده یفرۆشت.. بۆیه کاروانیه کان یوسف (سلاوی خوی لیبیت) یان له گه ل خویان برد بۆ ته وه ی له میسر
وه کو کۆیله بیفرۆشن و پارهیه کیان ده ست بکه ویت..

له میسر، عه زیزی میسر بوو به کر یاری یوسف (سلاوی خوی لیبیت).. له گه ل خۆیدا بر دییه وه بۆ نیو
کۆشک.. به زوله یخای ژنی خۆی گوت: ﴿أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَخْذَهُ وَلَدًا﴾ یوسف: ۲۱ واته:
پێر له م لاوه بگره، به ئومیدی ته وه ی سودیکمان پێ بگه یه نیت، یان بیکه ی به کوری خۆمان.

یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ورده ورده گه وره ده بوو.. بوو به لاویکی زور شوخ و شەنگ و زور به ریز و ژیر و دانا.. هه موو خوو و په وشتیکی باشی تیدا بوو.. کاتی گه شسته تهمەنی گه وره بوون دلی پر بوو له راستی و بیروباوه و خواناسی.. یوسف (سلاوی خوی لیبیت) مروفتیکی زور پاک و چاک بوو... بویه هه رکه سی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی ناسیبا، به ده ست خوی نه بوو زوری خویش ده ویست...

خانمی به که می کوشک، یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی خویش ده ویست.. به لام نهو دلی له دله پاک و په وشته بهرز و جوانه کانی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) نه چوو بوو.. به لکو شهیدای سیمما و شیوهی زور جوانی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ببوو.. نهو نهوینداری پوالت بوو.. کاری به سه ر ناخه وه نه بوو.. بویه تووشی هه له بوو..

پوژیک خاتوو زوله یخا و یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی شوخ و شەنگ به تهنیا له نیو کوشک مانه وه.. زوله یخا به چاوی پیسه وه له حه زه تی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی روانی.. بویه: ﴿وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ﴾ یوسف: ۲۳ واته: جا نهو ئافره ته ی که یوسف (سلاوی خوی لیبیت) له مالدیدا بوو، هه ولیدا یوسف (سلاوی خوی لیبیت) له خسته بیات و دلی رابکشیست بۆ لای خوی، هه موو ده رگا کانیشی داخست و وتی: وه ره پیشه وه و خوت ئاماده بکه.

حه زه تی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) فه رمووی: ﴿مَعَادَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ یوسف: ۲۳ واته: نهی په نا به خوا، نهو ئاغامه، قه درێ گرتووم (بی نه مه کانی داوین پیس) که ناهه قن، رزگار نابن.

یوسف (سلاوی خوی لیبیت) به ره وه ده رگای کوشک هه لات.. زوله یخا له دواوه کراسه که ی گرت.. کراسه که ی درپا.. به ئیزنی خوی گه وره ده رگا کان خوین کرانه وه.. کاتی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) گه شسته بهر ده رگای کوتایی پرو به پروی میرده که ی زوله یخا بوو یه وه.. زوله یخا زور به پیسی هاواری کرد و وتی: ﴿مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ یوسف: ۲۵ واته: باشه ئاخو سزای نهو که سه چیه که ویستی خراپه له گه ل خیزانه که تدا بکات، جگه له وه ی زیندانی بکری یان سزایه کی به ئیش بدریت.

یوسف (سلاوی خوی لیبیت) فه رمووی: ﴿قَالَ هِيَ رَاوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي﴾ یوسف: ۲۶ واته: نه خیر وای نهیه! نهو ویستی من له خسته به ریت!..

میرده که ی زوله یخا تووشی سه رسوو پرمان بوو.. نهیده زانی پرپا به کامیان بکات.. به هاوسه ر و هاو ده مه که ی.. یان به یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی پاک و بی گونا هه!.. بویه: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبَلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ * وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ یوسف: ۲۶-۲۷ واته: یه کی که له خزمانی ژنه که (که گوئی له به سه رهاته که بوو) شایه تی دا و وتی: نه گه ر کراسه که ی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) له پیشه وه دراپیت نهو ژنه که راست ده کات و نهو کاته یوسف (سلاوی خوی لیبیت) یه کی که له درو زان... خو نه گه ر کراسه که ی له پشته وه دراپیت ژنه که درو ده کات و یوسف (سلاوی خوی لیبیت) یه کی که له راستگو یان.

عه زیزی میسر که میردی ژنه که بوو، سه یریکی کراسه که ی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی کرد... ﴿قَلَمًا رَأَى قَمِيصَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ﴾ یوسف: ۲۸ واته: کاتیک میرده که ی بینی کراسه که ی یوسف له پشته وه دراوه، به ژنه که ی وت: به راستی ئه مه پیلان و نه خشه ی خوتانه، بیگومان فیل و تله که و نه خشه و پیلانی ئیوه زورگه و ره یه (له م جوړه شتانه دا).
دوایی عه زیزی میسر وتی: ﴿يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ یوسف: ۲۹ واته: ئه ی یوسف، ئه م باسه فهراموش بکه و گوئی مه ده ری (به ژنه که یشی وت) توش داوی لیخو شپوون و لیووردن له هه له و تاوانه که ت بکه، چونکه به راستی تو له گونا هباران و به هه له چووانی. سهره پای ته وه ی تاوانباری زوله یخا و بیتاوانی حه زره تی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ده رکه وت، که چی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی پاک و بیتاوان خرایه زیندانه وه..

له نیو زیندانداندا

ماوه ی چهنه سالیک یوسف (سلاوی خوی لیبیت) له زیندانداندا مایه وه.. پوژیک دوو پیاویان هیئا و زیندانی کران.. ئه وه دوو پیاوه کارگوزاری نیو کوشک بوون.. یه کیکیان چیشتلینه ر و ئه وی تریان مه یگپری به ردهستی پادشای میسر بوون..

به یانییه ک زیندانییه کان له خه وه هه ستان.. ئه وه دوو که سه که خزمه تکار بوون خه ویان دیوو.. ﴿قَالَ أَخَذَهُمَا إِنِّي أُرَانِي أَغَصِرُ خَمْراً وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أُرَانِي أَخْمَلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزاً تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ یوسف: ۳۶ واته: یه کیکیان وتی: بیگومان من خوم ده بینی له خه ونمدا تریم ده گوشتی و شه رابم لی دروست ده کرد، ئه وی تریشیان وتی: به راستی من خوم ده بینی له خه ونمدا نانم به سهر سه رمه وه هه لده گرت، بالنده لیی ده خوارد، ناگادارمان بکه به لیکدانه وه ی ئه م خه ونه، چونکه به راستی ئیمه ده بینین تو له چاکه خوازانیت و (شاره زای له لیکدانه وه ی خه وندا).

یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی راستگو خه ونه کانی بو لیکدانه وه و فهرمووی: ﴿يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَأَنَا أَخَذُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْراً وَأَنَا الْآخَرُ فَيُضَلَّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ یوسف: ۴۱ واته: ئه ی هاوه لانی زیندانییم، ئه وه تان که له خه ونیدا ترپی ده گوشتی، ده بیته ساقی پادشا و رزگاری ده بیته و شه رابی پیشکesh ده کات، ئه وی تریشتان له خاچ ده دریت و بالنده له سهر و پروو خساری ده خوات، ئیتر ئه مه ش وه لامی لیکدانه وه ی خه ونه کانتانه و ههر ئه وه ش بریار دراوه.

خه ونی پادشا

بۆ پوژری دواپی ئەو دوو لاوه ئازاد کران.. مە یگێرە که روژشته وه سەر کاری پیشووی خوێ.. بەلام چیشتلینەرە که له خاچ درا..

مە یگێرە که بەلێنی بە حەزەرەتی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) دابوو لای پادشا باسی سەمەلیکراوی ئەو بکات.. بەلام له بیرى چوو یه وه.. بۆیه بۆ چەند سالیکی تر یوسف (سلاوی خوی لیبیت) له زینداندا مایه وه.. شه ویک پادشا خه ونیکی زۆر سه یری بینی.. پادشا به خه و په ر ژینه کان و کار به ده ستانی خوێ و ت: ﴿إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُتَبَلَاتٍ خُضَرٍ وَأَخْرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ﴾ یوسف: ۳ واتە: به راستی من له خه و نمدا بینیم که حه و ت مانگای قه له و، له لایه ن حه و ت مه نگای له ر و لا وازه وه خوران، حه و ت گو له گه نمی سه وز و جوان و حه و تی وشکیشم بینی، ئە ی زانا و شاره زایان ئەم خه و نه م بۆ لیک بدە نه وه ئە گەر خه و ن لیک ده ده نه وه. هه یچیان نه یان توانی خه و نه که ی پادشا لیک بدە نه وه، بۆیه وتیان: ﴿أَصْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ﴾ یوسف: ۴ واتە: ئەم خه و نه بی سه روبه و هه یچ نییه، ئیمه له لیکدانه وه ی خه و نی بی سه روبه ن شاره زانین.

ثا لهو کاته دا مه یگیره که یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی بیر کهوته وه و وتی: ﴿أَنَا أَنبُؤكُم بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُون﴾ یوسف: ۴۵ واته: داواکارم بمئیرن (بؤ لای یوسف) من هه والی (لیکدانه وهی ئه وه خهونه تان) پی راده گه یه نم.

دارووخانی ئابووری

مه یگیره که هاته وه بؤ لای یوسف (سلاوی خوی لیبیت).. خهونه که ی پاشای بؤ گیرایه وه.. یوسف (سلاوی خوی لیبیت) خه وه پرژینی کرد و فهرمووی: حهوت سالی پر له خیر و خوشیتان له بهرن.. دوا یی حهوت سال قاتی و قری و بی بارانی و وشکه سالی دینه پیشه وه..

ههر بؤ ئه وه مه بهسته ش ریگا چاره ی بؤ دیاری کردن و فهرمووی: ﴿تَرْزَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ ذَابًا فَمَا خَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُتْبِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ * ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُحْصِنُونَ * ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ﴾ یوسف: ۴۷-۴۹ واته: (یوسف) وتی: حهوت سالی بهرده وام کشتوکال ده کهن و دانه ویله ده چین، ئه وهی که دروینه تان کرد و لیسان زیاد بوو به گوله که یه وه بهیئلنه وه، مه گهر ئه وه که مه ی که ده یخون (دانه ویله به گوله که یه وه هه لبرگیریت له کرم و ئه سپی و زایه بوون به دوور ده بیت).. پاشان له دوا ی ئه وه حهوت سال گرانی و سه ختی پیش دیت، ئه وهی که زه خیره تان کردوه بؤ ئه وه سالانه هه مووی ده خون، مه گهر که میکی نه بیت که هه لی ده گرن (بؤ ئه وه)... له وه ودوا سالیکی بارانای و پر به ره که ت دیت که خه لکی به رو بوومی زوریان پی ده به خشریت، میوه ده گوشن و شهر به تی لی دروست ده کهن.

کابرای مه یگیره رویشته وه بؤ لای پادشا و لیکدانه وه و چاره سه ریشی بؤ پادشا گیرایه وه.. پادشا ههستی کرد یوسف (سلاوی خوی لیبیت) تاکه که سه بتوانی روبه روی کیشه ی ئابووری بیته وه.. بویه فهرمانی ده رکرد بؤ ئه وه یوسف (سلاوی خوی لیبیت) له زیندان تازاد بکری.. به لام حه زره تی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) به مهر جی رازی بوو له زیندان بیت ده ره وه، پاکیتی ئه وه سه لمی و زوله یخا و ژنه کانی تریش دان به تاوانی خو یاندا بنین!.. بویه به مه یگیری فهرموو: ﴿أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْئَلُهُ مَا بَالُ النَّسُوءِ اللَّاتِي قَطَعْنَ أَئْيِدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَدِّهِنَّ عَلِيمٌ﴾ یوسف: ۵۰ واته: بگه ری ره وه بؤ لای پاشا و جا پیی بلی: هو ی چی بوو ئه وه ئافره تانه کاتی خو ی دهستی خو یان پری و برینداریان کرد (تایا من هیچ تاوانیکم

له وه دا هیه؟! به راستی ههر پهروه ر دگارم به ئاگایه له فیل و ته له که و پیلانیان. پادشا له وه لامدا وتی: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أُمِينٌ﴾ یوسف: ۴۴ واته: ئاده ی بچن بوم بهین، ئه وه (لاوه پاکه ژیره زانایه) تاییه تی ده که م بؤ خوم و له نزیکانی من بیت، جا کاتیک (هینایان) و پادشا قسه ی له گه ل کرد، وتی: ئه مپرو ئیتر به راستی تولا ی ئیمه خاوه نی پله و جیگه ی متمانه و باوه ری.

به وجوه یوسف (سلاوی خوی لیبیت) بوو به عه زیزی میسر.. بوو به که سی دووه می ولاتی میسر..

وشكه سالى

له ماوهى چهوت سالدآ چه زره تى يوسف (سلاوى خاى لىبىت) هه موو كاروباره كانى كشتوكال و ئاو و ئاودىرى ولاتى مىسرى پىكخست.. جگه له وهش چهند كوگايه كى زور گه و رهى بو هه لگرتنى دانه ويله دروست كرد..

تا ئه و چهوت ساله ته واو بوو، هه موو سالىك به رهه مى كشتوكال و جوتيارى زور له بار و پر پيت و فه و بهر كهت بوو.. چه زره تى يوسف (سلاوى خاى لىبىت) يش هه موو گوله گه نمه كانى به ساغى له نيو كوگا كاندا هه لده گرت و ته وه ندهى كه پىويستى خواردن بووايه به سه ر خه لكدا دابه شى ده كرد.. به و جوړه چهوت سالى پر له خي و خوشى تپه پرى.. سالاى وشكه سالى و قاتوقرى ده ستى پىكرد.. باران نه ما.. جوگه ئاوه كان وشك بوون و ئاوى پىويست نه ما.. سال له دواى سال وشكه سالى زياتر ده بوو.. كانى و چاوگه كان زياتر كه م ئاو و دوايى وشك ده بوون.. له و ماوه دا چه زره تى يوسف (سلاوى خاى لىبىت) ده رگاي كوگا كانى به پرووى خه لكدا كرده وه و خه لك ده هاتن بو وه رگرتنى دانه ويله.. وشكه سالى ته نيا له ولاتى مىسر نه بوو.. به لكو زور به ي ولاتانى ته و ناوچه يه ي گرتبوويه وه.. چه زره تى يوسف (سلاوى خاى لىبىت) يش كه سىكى مروف دوست بوو.. ده رگاي خي و چاكه ي به پرووى هيج كه سىكدا دانه ده خست.. هه ركه سىك بهاتايه و داواى يارمه تى بكر دايه، ته و يارمه تى ده دا و دانه ويله ي بو دابىن ده كرد..

كاروانى فه له ستىنيه كان

رؤژىك كاروانىك له ولاتى فه له ستىنه وه پروى له مىسر كرد.. له نيو ته و كاروانه دا ده پياو هه بوون.. ته و ده پياوه ها ته لاي يوسف (سلاوى خاى لىبىت) ي راستگو و سه رى پريزان بو دانه واند.. يوسف (سلاوى خاى لىبىت) يه كسه ر ته و ده پياوه ي ناسىيه وه.. ته وانه براكانى بوون.. ته و برايانه ي كه ته ويان كرد به گورگ خواردوو و فرييان دابويه نيو بىره وه.. ته وانه كوره كانى چه زره تى يه عقوب (سلاوى خاى لىبىت) بوون.. به لام ته وان يوسف (سلاوى خاى لىبىت) يان نه ناسىيه وه.. يوسف (سلاوى خاى لىبىت) زور به گه رمى به خي رهاتنى كردن و كوژ و باره كانى پر كردن له دانه ويله و پرسىارى ولات و شار و گوندى لى كردن.. ته وانىش وه لاميان دايه وه و وتيان: ئيمه نه وهى چه زره تى ئىپراهىم (سلاوى خاى لىبىت) ي خوشه وىسى خاى گه و ره ين!.. ئيمه دوانزه برا بووين، يه كىكمان ناوى يوسف (سلاوى خاى لىبىت) بوو مردووه، كاتى خوى گورگ خواردى!.. چه زره تى يوسف (سلاوى خاى لىبىت) لى پرسین: ته گه ر ئيوه دوانزه برا بوون و يه كىكتان مردووه، كوا ته و براكه تان له كوئيه؟!..

براكان وتيان: باوكمان ته وى له گه ل ئيمه دا نه ناردوو!

فه رموى: بوچى?..

وتيان: چونكه ده تر ساگورگ بىخوات!..

دواتر براکان به یوسف (سلاوی خوی لیبیت) یان وت که باوکمان تا ئیستاش بو یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ده گری.. نه ونده گریاوه چاوه کانی کویر بوون..

دوای نه وهی براکان رویشته وه یوسف (سلاوی خوی لیبیت) به بیدهنگی و به په نامه کی دهستی کرد به گریان..

من یوسفم!

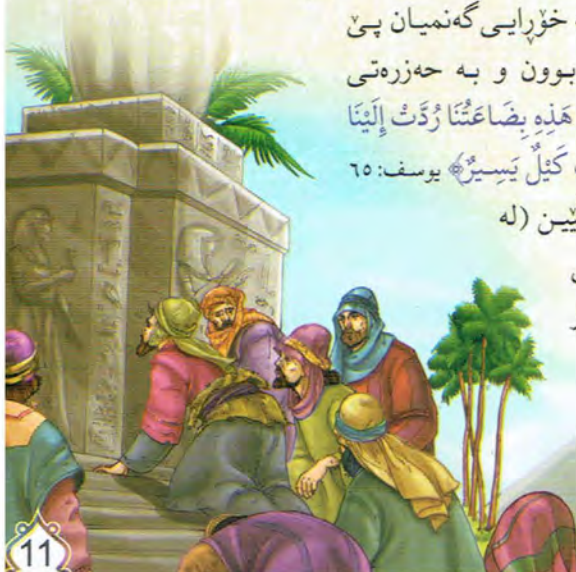
حه زهره تی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) به براکانی فهرموو: ﴿اَتُؤْنِي بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ أَيْكُم اَلَّا تَرَوْنَ اَنِّي اُفِي الْكَيْلِ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ * فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِي بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُم عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُوْنِ﴾ یوسف: ۵۹-۶۰ واته: (من حه ز ده کهم) برایه کی باوکیتان هه یه بؤم بهین، ئایا نابین به راستی من چؤن کیشانه و پیوانه م تیر و ته واوه و چؤن ریز له میوان ده گرم (یارمه تی هه ژاران ده دم)... خو نه گهر شهو برایه تانم بو نه هین، شهو تیر هیچ موعامه له و کیشانه و پیوانه ی ئیوه لای من نییه و نزیکم مه که ونه وه. براکان له وه لامدا وتیان: ﴿سَرَّوْدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَاعِلُوْنَ﴾ یوسف: ۶۱ واته: ئیمه به هه موو شیوه یه که هه ول ده دهین و نه خشه ده کیشین بو شهو مه به سته (هه تا) باوکی رازی بکهین (نهم جاره بهینین)، بیگومان ئیمه شهو کاره ده کهین.

کاتی براکان گه رانه وه بو فه له ستین و بو شوینی خوین، داوایان له حه زهره تی یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) کرد بو جاری داهاتوو بنیامینشیان له گه لدا بنیریت...

حه زهره تی یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) به دلکی پر له خه مه وه فهرموو: ﴿هَلْ اَمْسُكُم عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا اَمْسُكُم عَلٰی اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ﴾ یوسف: ۶۴ واته: (نهمه داخوازیه کی سهیره) ئایا هه روا متمانه تان پی بکه م له سه ری، مه گهر ههروه که پیشتر متمانه م پیکردن له سه ر یوسفی برای؟! ئیر حه زهره تی یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) دهستی کرد به گریان بو یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی کویری..

دوایی براکان ده می توره که و کوئل و باره کانیا ن کرده وه، ده بین پاره ی گه م کرینه که یان خراوه ته وه ئیو کوئل و باره کان و هیچیان لی وهر نه گرتوون و به خو رایی گه نمان پی به خشیوون.. بویه هه مووان توشی شاگه شکه بوون و به حه زهره تی یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) یان وت: ﴿يَا اَبَانَا مَا نَبْغِي هٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَاَنۡمِیۡرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظْ اٰخَانَا وَنُرَدِّدْ ذٰلِكَ كَيْلَ بَعِیۡرِ ذٰلِكَ كَيْلَ يَسِیۡرٍ﴾ یوسف: ۶۵ واته: باوکی به ریزمان ئیمه چیمان ده وی، چی بلین (له

به رامبه ر شهو پادشا به ریزه وه) شهو ته هه رچی که لو په لمان هه یه گه ریزه و ته وه بو مان و (تو شه گهر مؤله تی بنیامین بده ی) رزق و رۆزی زؤر ده هینین بو کهس و کارمان، براکه شمان ده پاریزین و باری و شتریکیش زیاتر ده هینین، شهو بارهش شتیکی ئاسانه.

حه زره تی به عقوب (سلاوی خوی لیبت) فرمووی: ﴿لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتِيَنَّ بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾ یوسف: ۶۶ واته: هه رگیز له گه لئاندا ناینیرم هه تا په یمانیکی خواییم پی نه ده ن (سویند نه خوځ) که بیگومان بهیننه وه بو لام، مه گهر دهوره بدرین و هیچ دهسه لاتان نه مییت.

جا کاتیک براکان په یمانه کیان دایه و سویندیان بو خوارد، به عقوب (سلاوی خوی لیبت) وتی: خوا خوئی ناگادار و چاودیږه بهو په یمانه کی که پریرمان له سهر داوه.

بو جاری دووهم کاروان به ره و میسر وه ږیکه و ته وه.. عه زیزی میسر پیشوازییه کی گهرمی له یانزه براکه کرد.. خواردنیکې باشی پیدان.. دوو دوو له سهر سینی و خوانیک دانیشن.. بونیامین به ته نیا مایه وه.. بونیامین زور خه مبار بوو.. عه زیزی میسر لپی پرسى: بوچی وا دوش داماوى؟.. بونیامین وتی: ناخر من برایه کی دایک و باوکیم هه بوو ناوی یوسف (سلاوی خوی لیبت) بوو، گورگ خواردی!..

عه زیزی میسر وتی: هه به پراستی گورگ خواردی؟.. بونیامین وتی: نه وانه وا ده لین!.. به لام باوکم هه رگیز پروای پی نه کردن و تا ئیستاش بو یوسف (سلاوی خوی لیبت) ده گری.. نه ونده گریاوه کویرایی داهاتووه و چاوه کانی نابین!.. عه زیزی میسر به بونیامینی وت: نه گهر یوسف (سلاوی خوی لیبت) ی برات بیینی دهیناسیته وه؟ بونیامین وتی: نازانم!.. له وانه یه بیناسمه وه!..

عه زیز وتی: گوئی بگره بونیامین! نه و برایانه ی تو ئیره ییان به یوسف (سلاوی خوی لیبت) برد، بردیان بو دهشت و سارایه کی دوور و چول.. له وی فریایان دایه نیو بیریکه وه.. یوسف (سلاوی خوی لیبت) هیشتا زیندووه.. دواپی عه زیزی میسر به نه سپایی به گوئی بونیامینی چپاند و فرمووی: ﴿إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبَغْضَإً بَيْنَا كَأَنَّا بَعْدُ﴾ یوسف: ۶۹ واته: به پراستی من یوسفی براتم، جا خه فته مه خو و خه مت نه بییت بهو هه لسوکه و ته ی نه وان ده یانکرد.

دواپی یوسف (سلاوی خوی لیبت) فرمووی: به پراستی خوی گه وره چاکه ی زوری له گهل من کردووه و کردوومی به عه زیزی میسر.. هیچ به براکانمان مه لی.. من خو م به فیلیک تو لیره لای خو م ده هیلمه وه.. خه می هیچت نه بی!..

پلان دانان

کاروانه که خویان بو گه پانه وه ئاماده کرد.. براکان هاتن بو ئه وهی بونیامینیش له گه ل خویان بیه نه وه.. وتیان: جه نابیی عه زیزی میسر! باوکمان ئاموژگاری ئیمه ی کردووه که به هه موو جوړی ئاگامان له بونیامینی برامان بیټ..

حه زه رته ی یوسف (سلاوی خوی لیبت) فه رمانی به سه ر فه رمان به ره کانی به رده ستیدا کردبوو جامی گه نم پیوانه کردنه که بخه نه نیو کو ل و باره که ی بونیامینه وه.. ئه و جامه له زیویکی گران به ها دروست کرابوو.. کاروان که وته پری و ویستی میسر به جیه یلیت.. له ناکاو سه ربازه کان ئابلوقه ی کاروانیان دا و جارچییه ک وتی: ﴿أَتَيْتُهَا الْعِيْرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ﴾ یوسف: ۷۰ واته: ئه ی کاروانچییان! به راستی ئیوه دزن!.. جگه له بونیامین هه مووان توشی شوک بوون.. وتیان: به دوای چیدا ده گه پین؟..

سه ربازه کان وتیان: ﴿تَقْدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلَمْ يَجَاءْ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ﴾ یوسف: ۷۲ واته: جامولکه و ده فری پادشامان لی و ن بووه و بوی ده گه پین، هه ر که سیك هینای باری و شتریکی بو هیه (لیپرسراوه که یان وتی): من ده بیه زامنی ئه و به لینه.

کاروانچییه کان وتیان: ﴿تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمْ لِتُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ﴾ یوسف: ۷۳ واته: سویند به خوا، به راستی ئیوه چاك ده زانن که ئیمه بو ئه وه نه ها تووین فه ساد و خراپه له زه ویدا بکه ین و ئیمه دزنین.

عه زیزی میسر خوی ته شریفی هینا و کو ل و باری هه مووانی پشکنی.. کاتی سه ره هاته سه ر کو ل و باری بونیامینی برای، دهستی کرد به ناو گه نمه که دا و جامولکه که ی ده رهینا..

براکان هه موویان په شوکان.. که چی بونیامین هیچ تیکنه چوو.. له ولاره به بی دهنگی بو خوی وه ستابوو.. یوسف (سلاوی خوی لیبت) فه رموی: ئیستا چی ده لین؟..

وتیان: ﴿إِنْ يَشْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ یوسف: ۷۷ واته: ئه گه ر ئه و دزی کردبی، ئه و برا کهیشی له پیشودا دزی کردووه!!..

حه زه رته ی یوسف (سلاوی خوی لیبت) زور خه مبار بوو.. چونکه براکانی هیشتا ئیره ییان به و ده برد.. هیشتا له تاوان و گوناھی خویان په شیمان نه بو نه وه.. بویه فه رموی: ﴿أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ یوسف: ۷۷ واته: ئیوه له که سانیکی باش ناچن، جا خوا خوی له هه موو که س زاناره به و شته ی ئیوه باسی ده که ن.

براگه و ره که یان به حه زه رته ی یوسف (سلاوی خوی لیبت) ی وت: جه نابیی عه زیز! ئه مه پیره باوکیکی هیه به لیپیکی قورسی له ئیمه سه ندووه بو ئه وه ی بونیامینی بو بگه پینینه وه، له جیاتی ئه و یه کیک له ئیمه گل بده ره وه با بونیامین پرواته وه بو لای باوکمان!..

عه زیزی میسر فه رموی: ﴿مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّأْخُذَ اِلًا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعًا عِنْدَهُ اِنَّا اِذَا لَطَالُمُنْ﴾ یوسف: ۷۹ واته: په نا به خوا، ئه گه ره هه لای وا بکه ین ته نها ئه و که سه گل ده ده ینه وه که شتومه که کانمان له لای دۆزیوه ته وه، خو ئه گه ر وا نه که ین، ئه وه ئیتر ئیمه به راستی سته مکارین.

براکان گه پرانه وه بۆ ولاتی خوڤیان.. چیرۆکه که یان بۆ باوکیان گیرایه وه.. به لام براگه وره که یان شه رمی له باوکی ده کرد و پرووی نه بوو بگه رپته وه بۆ ولاتی خوڤیان و ههر له میسر مایه وه..

حه زه رتی یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) گوچانه که ی گرت به دهسته وه و هه ستایه سه ربیی و فره مووی: ﴿بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَوِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ یوسف: ۸۳ واته: (وانییه) به لکو دیسانه وه خوڤان پیلانیکی ترتان ریک خستوه، جا چارم نییه خوگریه کی جوان نه بییت، ئومیده په روه ردار هه موویانم بۆ بهیینه وه و به هه موویان شاد بيم، به پرستی ئه و زاته زانا و دانایه. دواتر بیر یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی کرده وه و به دهم گریانه وه فره مووی: ئه ی داخی گرانم بۆ یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی نازدار..

چه ند پرۆژیک هه زه رتی یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) بیده نگ بوو.. دوا یی به کوره کانی فره موو: ﴿يَا بَنِي إِدْهُبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَبَيَّنْوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَبَيِّنُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ﴾ یوسف: ۸۷ واته: کوره کانم بچنه وه و گوئی هه لخن بۆ یوسف و برا که ی، له سۆز و میهره بانی خوا ییش نا ئومید مه بن، چونکه به پرستی جگه له که سانی خوانه ناس و بی باوه ر نه بی، که س نا ئومید نابیت له سۆز و میهره بانی خوا.

پێکشادبو و نه وه

گه نم نه ما.. خه م و خه فته دیسان له مالی هه زه رتی یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) ههر پرووی له زیاد بوون بوو.. هه زه رتی یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) سی کوری له ده ست دابوو.. یوسف (سلاوی خوی لیبیت)، بونیامین و کوره گه وره که یشی..!

حه زه رتی یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) به کوره کانی فره موو: جاریکیتر بچنه وه بۆ میسر.. کوره کان پرۆیشتنه وه بۆ میسر و به لاله وه و کپوزانه وه به عه زیزی میسر یان وت: ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلْنَا الضَّرَّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَ تَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ یوسف: ۸۸ واته: جه نابی عه زیز! ئیمه و که س و کارمان نه هاتی و گرانی و کویره وه ربی زۆرمان تووش هاتوه و که له یه لکی تیکه ل و پیکه ل و بی نرخیشمان هیناوه، که واته چیمان پیویسته بۆمان بپیوه و خیریشمان پی بکه، بپگومان خوا پاداشتی خیر خوازان ده داته وه.

براکان بونیامین یان لای عه زیزی میسر بینی.. بونیامین زۆر ریزی لی ده گیرا و وه کو پیاویکی خاوه ن شکۆ مامه له ی له گه لدا ده کرا.. بۆیه هه مووان سه ربان سوپما..

عه زیزی میسر زانی کاتی ئه وه هاتوه که ئیتر خو ی بناسینی، بۆیه فره مووی: ﴿هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾ یوسف: ۸۹ واته: ئایا زانیان و له بیرتانه چیتان کرد به یوسف و به برا که ی کاتیک ئیوه نه فام بوون و ترسی خواتان له دلدا نه بوو؟.

دوا ی ئه وه ی کوره کان هه موویان گه پرانه وه، چونه خزمه ت باوکیان و تیان: ﴿يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾ یوسف: ۹۷ واته: ئه ی باوکی به ریزمان داوا ی لیخوشبوونی گونا هه کانمان بۆ بکه (له خوی میهره بان) به پرستی ئیمه گونا هه کار بووین و به هه له دا چوو بووین.

براکان به ناگا هاتنه وه.. هه موو شتیکیان بو ده رکه وت.. عه زیزی میسر.. فه رمانه وه ای گه وره..
خاوه ن شکو.. یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی برای نه وانه!.. بویه هه مووان چه په سان و به یه که وه وتیان:
﴿أَتَيْتَكَ لَأَتَّ يَوْسُفَ﴾ یوسف: ۹۰ واته: ئایا به راست تو خوت یوسفیت؟..

حه زه رته یوسف (سلاوی خوی لیبیت) فه رمووی: ﴿أَنَا يَوْسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ
وَ يُصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ یوسف: ۹۰ واته: به لئی، من یوسفم و ئه مهش (بونیا مین) سی
برامه، به راستی خوی میهره بان پریزی لینا وین و به هر مه ندی کردو وین، بیگومان ئه وهی خو پاریز بیت
له گونا ه و خوگر بیت (له به رامهر پیشهاته کانه وه، خوی گه وره ده رووی لی ده کاته وه) ئه وه به راستی
خوا پاداشتی چاکه کاران و چاکه خوازان به زایه نادات.

براکان وتیان: ﴿تَاللَّهِ لَقَدْ أَثَرْتُكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ﴾ یوسف: ۹۱ واته: سویندمان به خوا
به راستی خوی گه وره پریزی توی داوه به سهر ئیمه دا، ئیمه به راستی کاتی خوی به هه له دا چو وین
و گونا هبارین.

حه زه رته یوسف (سلاوی خوی لیبیت) زه رده خه نه یه کی کرد و فه رمووی: ﴿لَا تُثْرِبْ عَلَيْكُمُ التُّزُمَ يَعْرِفُرْ
اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ یوسف: ۹۲ واته: خه متان نه بیت ئه مرو ئیتر هیچ سهر زه نشتیکتان
له سهر نییه، خوا لیتان خوش بیت، بیگومان ئه و زاته له هه موو میهره بانان میهره بانتره.

حه زه رته یوسف (سلاوی خوی لیبیت) کراسه که ی له به ری خوی دا که ند و فه رمووی: ﴿ادْهَبُوا
بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقَوُةُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ یوسف: ۹۳ واته: پرۆن ئه م
کراسه م به رن و بیده ن به سهر و پرووی باو که دا، بینایی بو ده گه ریته وه و چاوی چاک ده بیته وه، پاشان
هه موو که س و کارتانم بو به یین به گشتی.

برا گه وره که یان کراسه که ی حه زه رته یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ی وه رگرت و به په له به ره و فه له ستین
گه پرایه وه بو ئه وهی مزگینی بدات به باوکی.. شنه با بۆنی کراسه که ی حه زه رته یوسف (سلاوی خوی
لیبیت) ی پیش گه یشتی برا گه وره که هه لگرت و دای به لوتی حه زه رته یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) دا..
حه زه رته یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) فه رمووی: ﴿إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُون﴾ یوسف: ۹۴
واته: به راستی من هه ست به بۆنی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ده که م، ئه گه به بی هوش و خه له فاوم
نه زانن و (پروام پیکه ن).

هه ندی له مال و منداله کانی وتیان: ﴿تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ﴾ یوسف: ۹۵ واته: سویند به خوا
بیگومان تو هه ر له ناو سهر گه ردانی و خه یاله کۆنه که ی خوت دایت!!

دوای ماوه یه ک برا که گه یشته وه مال و کراسه که ی برده وه بو باوکی.. حه زه رته یه عقوب (سلاوی خوی
لیبیت) کراسه که ی دا به سهر سهر و چاویدا.. کتوپر چاوه کانی چاک بوونه وه..

برا که وتی: باوکه گیان! یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ماوه و ئه و عه زیزی میسره!..

حه زه رته یه عقوب (سلاوی خوی لیبیت) فه رمووی: ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

یوسف: ۹۶ واته: ئه ی من پیم نه وتن: ئه وهی من له لایه ن خواوه ده یزانم ئیوه نایزان؟!..

دواى ئەو ەى كورپەكان ەموويان گەرانهو، چوونە خزمەت باوكيان و وتيان: ﴿يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾ يوسف: ۹۷ واتە: ئەى باوكى بەرێزمان داواى لىخۆشبوونى گوناھەكانمان بۆ بكە (لە خواى مېھربان) بەرپاستى ئىمە گوناھكار بووين و بەھەلەدا چوو بووين.
 ھەزرتى يەعقوب (سلاوى خواى لىبىت) فەرمووى: ﴿سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ يوسف: ۹۸ واتە: لە ئايندەدا داواى لى خۆشبووتان لە پەرورەدگارم بۆ دەكەم، بەرپاستى ئەو زاتە لىخۆشبوو و مېھربانە.

بەدیهاتنى خەونەكەى ھەزرتى يوسف (سلاوى خواى لىبىت)

ھەزرتى يەعقوب (سلاوى خواى لىبىت) و مائال و مندالى ھەمووان بەرھە و لاى مىسر وەرپى كەوتن.. ھەزرتى يوسف (سلاوى خواى لىبىت) ھەر لە چاوەروانیدا بوو باوكى و خزم و كەسوكارى بگەنە مىسر.. لەوى كۆشكىكى بۆ ئەوان ئامادە كردبوو بۆ ئەو ەى پىشوازيەكى گەرميان لى بكات.. ھەمووان گەيشتە كۆشك.. ھەزرتى يوسف (سلاوى خواى لىبىت) پرۆيشت بۆ لايان.. ھەموويان لەبەر عەزىزى مىسر ھەستانەو.. تەنانت ھەزرتى يەعقوب (سلاوى خواى لىبىت) و خێزانەكانى ھەستانە سەرپى.. ھەزرتى يوسف (سلاوى خواى لىبىت) باوھشى بە ھەزرتى يەعقوب (سلاوى خواى لىبىت) دا كرد.. ھەمووان پىك شاد و شوکور بوونەو.. دواتر ھەموويان كرنووشى ريزيان بۆ ھەزرتى يوسف (سلاوى خواى لىبىت) برد.. ھەزرتى يوسف (سلاوى خواى لىبىت) فەرمووى: ﴿يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ يوسف: ۱۰۰ واتە: باوكى بەرپزم ئەمە لىكدانەو ەى خەونەكەى ئەوسامە، كە بە مندالى بىنيم، ئەو ەى بىگومان پەرورەدگارم ھىنايەدى و بەرپاست دەرجوو، بەرپاستى ئەو زاتە چاكەى لە گەلدا كردم و بەسۆز بوو بۆم، كاتىك لە زىندان پرگارى كردم، ئەو ەى ئۆھى لە بىابانەو ھىنايەو و (بەيەك شادى كردىنەو) دواى ئەو ەى شەيتان نىوانى من و براكانى تىكدابوو، بەرپاستى پەرورەدگارم بەسۆز و بەلوتفە بۆ ھەرشىك كە دەيەوئ (پەلەى نىيە و رىگەى بەشەنەى بۆ خۆش دەكات)، بىگومان ئەو زاتە زانايە (بەنھىنى و ئاشكرابى دروستكراوانى) و دانايە (بە نەخشەى ورد، ھەرچى بىيەوئ ئەنجامى دەدات).

دوايى ھەزرتى يوسف (سلاوى خواى لىبىت) دەستەكانى بەرھە و ئاسمان بەرز كردهو و فەرمووى: ﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ يوسف: ۱۰۱ واتە: پەرورەدگار بەرپاستى تو پاشايەتت پى بەخشيم و لە لىكدانەو ەى خەون شارەزات كردم، ئەى بەدیهنەرى ئاسمانەكان و زەوى، تو پشت و پەنا و يار و ياوهرى منىت لە دنيا و قىامەتدا، داواكارم كە بە موسلمانى بى مرييت و بمخەيتە ريزى پاكانەو و بمگەيەنيت بە كاروانى چاكان.

چىرۋىكى يىغە مېھران

5

قورئانى پىرۋز، ئەو كىتەبى كە خىۋى گەۋرە ناردوۋىيەتى بۇ
يىغە مېھرى ئىسلام (صلى الله عليه وسلم)، گىرگىتىن و راستتىن سەرخاۋى
ژىيان و بەسەرھاتى يىغە مېھرانە.. چۈنكە قورئان لە لايەن خىۋى گەۋرە
و مېھرىبانەۋە دابەزىۋە بۇ سەرخاۋى يىغە مېھرى ئىسلام (صلى الله عليه وسلم)..
بۇيە دەپتى ئىمەش قورئان بخوئىنەۋە و لىيى رامىنىن و سوود لەو
چىرۋىكانە ۋەرىگىرىن، بۇ ئەۋەى ئىلھامى لى ۋەرىگىرىن و رىنگاى
پىرىنگىدارى پى بدۋىنەۋە..
ئەو رىنگاىيەى كە بەرەۋ ئاشتى و ئەۋىن و خۇشەۋىستىمان دەبات..
بەرەۋ ئەو بىرۋىباۋەرەمان دەبات كە ھەموو يىغە مېھرانى بۇ نىرداۋە..
ئەم كۈمەلە چىرۋىكە لە قورئانى پىرۋز و تەفسىرە بەئىۋىبانگەكانى
قورئان ۋەرىگىراۋن.. بۇ ئەۋەى گىرگى بە بىرۋىباۋەرەى مىندالانمان بەدىن..

ئاۋەندى رىنۋىن

07701932749 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سلىمانى - بازىرى ئاۋبارىك - نەۋى بەكم
بەرامبەر كاسۇمۇل - دۇكانى زمارە (۶۶)

All Rights Reserved
© Al-Buragh for Children's Culture
www.alburagh.com Email: info@alburagh.com